

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 36. Duhovne vaje za duhovnike v letu 1931. — 37. Zakon o praznikih. — 38. Cerkevno praznovanje državnih praznikov in šolske maše. — 39. Naznanilo o sprejemu v škofijsko dijaško semenišče Maksimilijanišče-Viktorinišče za šolsko leto 1931/32. — 40. Uradne vloge. — 41. Vpisovanje rodbinskih imen v matične knjige. — 42. Izpiski iz matičnih knjig zadevajoči Turške državljane. — 43. Zavarovalnina nadarbinskih poslopij. — 44. Slovstvo. — 45. Osebna naznanila.

36.

Duhovne vaje za duhovnike v letu 1931.

Skupne duhovne vaje za duhovnike se vršijo v tekočem letu dvakrat. Prvič od 3. do 7. avgusta, drugič od 24. do 28. avgusta, obakrat v kn.-šk. Dijaškem semenišču »Maksimilijanišče-Viktorinišče« v Mariboru, Koroščeva ul. 12. Začetek zvečer ob 19. uri.

Statistika Duhovnih vaj lanskega leta kaže, da se je izmed 138 sobratov udeležilo skupnih Duhovnih vaj v mariborskem Dijaškem semenišču le 65, dasi so se vršile v dveh skupinah; 73 sobratov je opravilo svoje Duhovne vaje deloma v ljubljanskem Domu duhovnih vaj, deloma v raznih drugih redovnih hišah. Zato je nastal upravičen pomislek, ali so po tem izkustvu še potrebne dvojne skupne duhovne vaje v škofiji, če se jih nad 50% eksercitantov ne posluži.

Za tekoče leto se je zaenkrat še ohranil običaj dvojnih skupnih duhovnih vaj; ako bo pa tudi letos statistika za dvojne duhovne vaje neugodna, se lahko v prihodnje ukrene drugače.

Častitim sobratom ne bo nepoznano, da daje papež Pij X. prednost s k u p n i m duhovnim vajam, ko poudarja v »Exhortatio ad clerum«: da v skupnih duhovnih vajah »largior esse fructus consuevit« kakor če se opravljajo »apud se singulatim« (»Haerent animo«, 4. VIII. 1908). Kanon 126. prepušča v tej točki duhovnikom svobodo, ali se udeležijo doma skupnih škofijskih duhovnih vaj, ali s k u p n i h duhovnih vaj v raznih D o m o v i h za duhovne vaje, ali pa jih opravljajo singulatim »in pia aliqua religiosave domo ab Ordinario designata«.

Sv. oče Pij XI., ki je dne 20. decembra 1929 poslal v svet posebno okrožnico »Mens nostra« o pospeševanju duhovnih vaj, poudarja ob navedbi kanona 126 dvojno srčno željo: 1. »da bi bili duhovniki točni v opravljanju duhovnih vaj v s a j v oni mali meri (vsako tretje leto), ki jo določa cerkveni zakonik.¹ 2. »Da bi jih z a č e n j a l i i n o p r a v l j a l i z gorečo željo po lastnem izpopolnjevanju.«²

Resnično, dnevi duhovnih vaj naj ostanejo za duhovnika vedno s v e t i dnevi. V njih naj se obrača duhovnikovo oko kvišku k Vzorniku, k večnemu Dobremu pastirju, ki ga je povabil k sodelovanju v dušnem pastirstvu. Pa tudi na znotraj se naj obrača njegovo oko v skrivnostno kraljestvo srcá, iz katerega naj bi po besedi Gospodovi »izviral studenec žive vode, ki teče v

¹ Redovniki in redovnice morajo opravljati po svojih pravilih vsakoletne dalje duhovne vaje.

² Citat iz Oglasnika lavant. škofije 1930, IV. str. 51.

večno življenje« (Jan. 4, 14). A tudi v preteklost mora gledati duhovnik v teh dneh, da preišče, če je v njegovem pastirovanju odločevala vsikdar pastirna modrost, ljubezen do ljudstva, nesebična požrtvovalnost... Potem pa zopet domov, na delo, kjer čakajo »polja, že bela za žetev« (Jan. 4, 36).

Prijave za duhovne vaje naj se izvršijo pravočasno, in sicer po dekanijskih uradih. Bivanje pri zasebnikih ob času duhovnih vaj ni v skladu z metodo, ki jo priporoča cerkveni kanon. Za izjemne slučaje naj si vsak oskrbi dovoljenje kn.-šk. ordinariata. Vztrajati pa je treba od začetka do oficijelnega zaključka duhovnih vaj. Za čč. gg. duhovne sobrate, ki so leta 1928. zadnjič opravili duhovne vaje, nastopi letos obveznost po kanonu 126.

Za one, ki žele opraviti duhovne vaje v Domu duhovnih vaj v Ljubljani ali drugje, se objavlja nastopni raspored duhovnih vaj:

Tečaj duhovnih vaj v III. četrtletju 1931 v Domu duhovnih vaj v Ljubljani: (po Glasniku Srca Jezusovega). Za duhovnike: Od 5. do 11. julija petdnevne; od 20. do 29. julija osemdnevne; od 3. do 7. avgusta; od 24. do 28. avgusta; od 14. do 18. septembra; od 21. do 25. septembra. — Vsak tečaj se začne zvečer prvega in konča zjutraj drugega zgoraj imenovanih dni. Udeleženci naj bodo v »Domu« do 6. ure zvečer prvega dne. Za udeležbo naj se pravočasno priglasé. Oskrbnina stane dnevno 40 Din.

Duhovne vaje za duhovnike v kolegiju oo. jezuitov pri Sv. Andražu v Labodski dolini. Poletje 1931. Osemdnevne duhovne vaje, posebno za voditelje duhovnih vaj: od 30. avgusta zvečer do 7. septembra zvečer. Tridnevne: od 8. septembra zvečer do 12. septembra zjutraj. Prihlasi naj se naslovijo: Minister kolegija oo. jezuitov: St. Andrae im Lavanttal, Kärnten.

37.

Zakon o praznikih.*

§ 1. Ob državnih praznikih, ob nedeljah, ob svojih verskih praznikih, označenih v § 3., in na praznik svoje krstne slave državnim uslužbencem ni treba biti v službi, razen v primerih, ki so izvzeti z zakonom.

§ 2. Državna praznika sta rojstni dan Njegovega Veličanstva kralja in dan ujedinenja.

§ 3. Verski prazniki državnih uslužbencev so po § 1. ti-le:

1. Za pravoslavne: badnji dan, božič (dva dni), bogojavljenje, sv. Sava, veliki petek, uskrš (drugi dan), Đurđev dan, Spasov dan, sv. Čirilo i Metodije, Duhovi (drugi dan), uspenje presvete Bogorodice (velika Gospojna) in sveti Nikola;

2. za rimske katoličane: božič (dva dni), novo leto, sv. Trije kralji, sv. Jožef, vnebohod, velika noč (drugi dan), Telovo, sv. Peter in Pavel, sv. Ciril in Metod, veliki šmaren, Vsi sveti in Brezmadežno spočetje blažene Device Marije;

3. za grške katoličane: badnji dan, božič (dva dni), sv. Trije kralji, veliki petek, velika noč (drugi dan), vnebohod, sv. Ciril in Metod, binkošti (drugi dan) in Brezmadežno spočetje blažene Device Marije;

4. za evangelijce: božič, veliki petek, vnebohod in praznik reformacije;

5. za muslimane: ramazanski bajram (tri dni), kurbanski bajram (tri dni), mevlud in 1. muharema (novo leto — en dan);

6. za žide: pasha (prva in poslednja dva dni), roš-ašana (dva dni), jon-kipur (poldrugi dan) in ševuot (dva dni).

§ 4. Ob državnih praznikih in ob nedeljah se v državnih uradih, zavodih in napravah praviloma ne vrši redno delo. Od 9. do 11. ure opravljajo dežurni uslužbenci nujne in neodložne posle.

Ob verskih praznikih, naštetih v § 3., vrše državni uradi, zavodi in naprave praviloma svoje redno delo z uslužbenci, ki nimajo na ta dan svojega verskega praznika. Če v sestavu urada ni uslužbencev druge vere ali jih ni v zadostnem številu, da bi se vzdrževalo redno delo, je postopati tako, kakor je predpisano za državne praznike in za nedelje.

Starejšina razporeja po vrsti državne uslužbence na nedelje in praznike.

* Uradni list dravske banovine z dne 9. oktobra 1929 št. 100.

V nujnih in neodložnih primerih morajo vršiti državni uslužbenci svojo dolžnosti ob vsakem času, ne glede na nedelje in praznike.

§ 5. Na Vidov dan je opravljati v molilnicah kakor doslej službo božjo v spomin junakom, padlim v minulih vojnah.

§ 6. Minister pravde predpiše z uredbo one dni, ki jih je smatrati za praznike po zakonu o ureditvi rednih sodišč, po zakonu o civilnem in kazenskem sodnem postopanju, po meničnem in po čekovnem zakonu kakor tudi po drugih zakonih, s katerimi so na praznike vezani izvestni pravni učinki.

Ob teh dneh uraduje sodno osebje kakor ob delavnikih, če niso ti dnevi državni ali verski prazniki po tem zakonu.

§ 7. Z nedeljami so izenačeni glede dela v uradih oni prazniki, ob katerih slave poedina mesta po starem običaju svojega patrona, in sicer če na ta dan obče počiva gospodarsko delo. Drugače pa so izenačeni taki dnevi z verskimi prazniki, naštetimi v § 3. Potrebna navodila daje pristojni veliki župan.

§ 8. Predpisi tega zakona glede dela uradnikov ob nedeljah in praznikih ne posezajo v one predpise, ki veljajo za delo v državnih prometnih, poštnih, telegrafskih in telefonskih naprav, carinskih uradov, državnih gospodarskih naprav in podjetij, vojaških edinic, zavodov in naprav, orožništva, policijske in finančne straže, policijskih agentov, sodnih jetnišnic, kazenskih in podobnih zavodov, bolnic in drugih zdravstvenih naprav in šol in misij v inozemstvu. Kolikor takih predpisov doslej ni, se pristojni ministri pooblaščajo, da jih izdado.

§ 9. Ob državnih praznikih se smejo izobešati na poslopjih samo državne zastave. Ob teh dneh se morajo izobešati državne zastave na vseh državnih in samoupravnih uradih kakor tudi na zgradbah uprav javnopravnega značaja; v mestih in trgih pa morajo vsi lastniki zgradb izobešati državne zastave.

§ 10. Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih Novinah«. S tem dnem izgube veljavo vsi zakonski in drugi predpisi, ki nasprotujejo glede ureditve dela v državnih uradih, zavodih in napravah predpisom tega zakona, razen onih, o katerih govori § 8.

38.

Cerkveno praznovanje državnih praznikov in šolske maše.

I. Državni prazniki.

Z ozirom na zakon o praznikih z dne 27. septembra 1929 se določi za cerkveno praznovanje državnih praznikov naslednje.

1. Na rojstni dan Njegovega Veličanstva Kralja dne 17. decembra je slovesna sveta maša z zahvalnico »Tebe Boga hvalimo« in z molitvijo za kralja. (Cerkveni molitvenik str. 221 in 365.)

2. Na dan Ujedinjenja 1. decembra se opravi svečana zahvalnica »Tebe Boga hvalimo« in molitev za kralja.

3. Na Vidov dan 28. junija je slovesna zadušnica (Missa Requiem ut in Anniversario defunctorum cum absolute ad tumbam). Če pride 28. junija na nedeljo, se opravi za Vidov dan nedeljska sveta maša brez absolucije ad tumbam. Če bi se zaradi nedelje praznovanje Vidovega dne prestavilo na soboto, 27. junija, se opravi slovesna zadušnica kakor po navadi.

Kjer je bila doslej 1. in 17. decembra in na Vidov dan posebna služba božja, katere so se udeleževali zlasti državni uradniki in vojaške oblasti, naj ostane tudi v prihodnje. K tej službi božji naj se vabijo zastopniki državnih oblasti, kakor je bilo to doslej v navadi. — Drugje zadostuje, da se ob omenjenih dneh v župnijski cerkvi opravi šolska maša in se k tej zastopniki civilnih in vojaških oblastev ter predstavniki občinskih oblastev v župniji povabijo ali pismeno ali z oznanilom časa šolske službe božje s prižnice, kakor je pač bilo že dosihmal običajno.

Po predpisu § 9 zakona o praznikih se morajo ob državnih praznikih, to je na rojstni dan Nj. Vel. Kralja dne 17. decembra in na dan Ujedinjenja 1. decembra, izobešati državne zastave tudi na župnijskih cerkvah in župniščih, ker so zgradbe uprav javnopravnega značaja.

II. Šolske maše.

Ob državnih praznikih, v začetku in na koncu šolskega leta in morda še ob kaki drugi slovesni priliki imajo učenci narodnih, meščanskih in srednjih šol ter učiteljšč šolsko mašo.

Te šolske maše se na srednjih šolah in učiteljščih kakor tudi na narodnih in meščanskih šolah s stalnim veroučiteljem vršijo kakor doslej.

Glede šolskih maš na meščanskih in narodnih šolah, kjer poučuje veroučitelj-dušni pastir, se odreja sledeče:

1. Veroučitelj je dolžan to mašo opraviti ali poskrbeti, da jo opravi namesto njega kak drug duhovnik. Če bi morala biti tisti dan kaka druga maša n. pr. pri podružnici, ali pogrebna, ali zornična, ali kakršnakoli, naj se prestavi na kak drug dan, in če to ni mogoče, naj se opusti. Izvzeti so dnevi, ki so po liturgičnih predpisih s sveto mašo združeni posebni obredi, n. pr. križev teden.

2. Če bi se imela kdaj zgoraj omenjena šolska maša opraviti v nedeljo ali na praznik in mora veroučitelj imeti sveto mašo za župnijo, naj bo ta sveta maša obenem šolska maša, če se ne začne pred 8. uro. Če se vrši navadna nedeljska služba božja pred 8. uro, naj se take dni preloži na poznejši čas, in če to ni mogoče, je dovoljeno veroučitelju binirati.

3. Čas za šolsko mašo naj se določi v sporazumu s šolskim upraviteljem. Če se sporazum ne doseže, naj se opravi šolska maša ob uri, ko se v tistem kraju začenja dopoldanski pouk.

4. Če je v župniji samo en dušni pastir, se opravi šolska maša za vse šole v župniji v župnijski cerkvi. Če je v župniji več aktivnih dušnih pastirjev, naj se poleg maše v župnijski cerkvi za šole, ki so od župnijske cerkve oddaljene, opravijo šolske maše v bližnjih podružnicah, če je bilo to doslej navada.

5. Pri šolskih mašah na državna praznika dne 1. in 17. decembra se zapoje ali moli zahvalnica »Tebe Boža hvalimo« in molitev za kralja. Kot šolska maša se tudi na Vidov dan opravi dnevna sveta maša brez absolucije ad tumbam.

6. Če šolski upravitelj sporoči veroučitelju, da se bo po šolski maši pela narodna himna, naj duhovnik po sveti maši ostane pri altarju do konca himne.

Šolska maša se takrat, ko praznuje šolska mladina spomin nekatoliškega svetnika, po cerkvenih predpisih ne more vršiti. Isto velja tudi za primer, da se praznuje svetnik, ki ga časti katoliška Cerkev, a se praznuje po nekatoliškem koledarju.

Vse dosedanje določbe glede verskih vaj in drugih šolskih maš na narodnih, meščanskih in srednjih šolah ter na učiteljščih ostanejo v veljavi, dokler se ne izdajo nove določbe.

39.

Naznanilo o sprejemu v škofijsko dijaško semenišče Maksimilijanišče-Viktorinišče za šolsko leto 1931/32.

Glede sprejema v kn. šk. dijaško semenišče za prihodnje šolsko leto 1931/32 se naznanja sledeče:

Pogoje za sprejem je škofijska sinoda l. 1900 določila takole:

»§ 69. Alumni in seminarium non suscipiuntur, nisi qui legitimo matrimonio in dioecesi Lavantina oriundi, moribus probi, corpore sani, aetate non iusto proveciores et sua indole et voluntate spem attulerint, eos ecclesiae Lavantinae sacro ministerio perpetuo se tradituros esse.« (Actiones et constitutiones Syn. dioec. anno sacro 1900 institutae et peracta, pag. 456.)

Z ozirom na to sinodalno določbo in na sedanje razmere veljajo sedaj sledeči pogoji:

1. Poklic za duhovniški stan.

2. Prošnjiki morajo biti zakonski sinovi dobrih krčanskih staršev ter lepega vedenja.
3. Telesno zdravje.
4. Prošnjiki se le tedaj morejo upoštevati, če so vsaj z dobrim uspehom dovršili osnovno šolo ali kak gimnazijski razred.
5. Glede na starost imajo prednost tisti, ki po dovršenem VIII. gimnazijskem razredu še ne bodo prestopili 21. starostnega leta.
6. Vsak gojenec mora biti preskrbljen s potrebno obleko in perilom. Kaj mora vse imeti, se bo prošnjiku naznanilo obenem z rešitvijo prošnje na priloženem »naročilu«. Stroške za učne knjige, šolske potrebščine, za zdravnika in zdravila morajo poravnati gojenci sami, ozir. njihovi starši ali namestniki.
7. Prošnji za sprejem naj se priložijo: krstni list, zadnje šolsko izpričevalo, ubožni list in zdravniško izpričevalo. Prosilci, katerih prošnje se ugodno rešijo; morajo podati pismeno izjavo ali obveznico, podpisano tudi od njihovih staršev ali od variha in sopolpisano od dveh zanesljivih prič, s katero se prosilci sami skupno s svojimi starši, oziroma varihom in kakim drugim dobrotnikom obvežejo, da bodo preskrbovalnino letnih Din 4000.— povrnili semeniški blagajni, v slučaju, da bi gojenec iz lastne krivde ne postal duhovnik lavantinske škofije. V vsoto Din 4000.— se v takem slučaju seveda všteje znesek, ki se za gojenca morebiti plačuje v semeniško blagajno tekom vsakega šolskega leta. Obrazec za to obveznico se bo priložil rešitvi prošnje.

Prošnje za sprejem v kn. šk. dijaško semenišče se morajo vložiti najdalje do 31. julija t. l. potom pristojnih župnijskih uradov na kn. šk. ordinariat v Mariboru. Župnijski uradi naj vestno poročajo o nravnem obnašanju prošnjikov, njihovih nadarjenosti, njihovih domačih, v kakšnem gmotnem stanju se nahajajo starši ali sorodniki prošnjikov in koliko bi mogli za gojenca letno prispevati. Tudi naj župnijski uradi poročajo, če so prošnjiki glede na zdravje in postavo po njihovem mnenju sposobni za vzvišeni duhovski poklic. Ravnateljstvu dijaškega semenišča se naroča, da poizveduje še posebej o vsakem prošnjiku z vprašalno polo, ki se pošlje v izpolnitev prošnjikovemu župniku ali kakim drugim zanesljivim osebam.

Zadnji teden julija, od 25.—31., se morajo vsi prošnjiki osebno predstaviti ravnateljstvu dijaškega semenišča, Koroščeva ulica 12.

Ke je še zmeraj velika draginja in ker kn. šk. dijaško semenišče ne more izhajati s svojimi dohodki, bodo starši morali tudi letos, kakor doslej, za vsakega gojenca plačevati neki letni prispevek, čigar višina se bo določila za vsakega gojenca posebej z ozirom na njegove premoženjske razmere.

40.

Uradne vloge.

Pozivno na tuuradno opozorilo v gornji zadevi¹ se župnijski uradi vnovič opozarjajo, da naj vlagajo vse svoje prošnje in dopise, naslovljene na kr. bansko upravo, edinole službenim putem, to je potom kn. šk. ordinariata.

Vsaka vloga pa naj vsebuje le en predmet; toraj mora za vsako posamezno zadevo biti vložena posebna prošnja. (Glej čl. 30. zakona o obč. uprav. postopku.)

Pri imenovanju posameznih vasi ali župnij je treba navesti tudi politično občino in sresko načelstvo, kamor spadajo ti kraji.

41.

Vpisovanje rodbinskih imen v matične knjige.

Od kraljevske banske uprave za dravsko banovino je došel sem naslednji dopis z dne 18. marca 1931 II. No. 5473/2:

¹ Oglasnik lav. škofije, 1929. šte. V. odst. 39.

»Še danes v drugem desetletju naše narodne države, se opaža nad vse žalosten pojav, da se imena nedvomno slovanskega porekla pišejo še vedno po načelih tujih jezikov, posebno nemškega in italijanskega.

V kolikor se to tiče odraslih oseb, ne obstoji zakonita možnost, da se prisilijo k rabi imen, pisanih v skladu našega jezika, temveč imajo po členu 26 in sl. zakona o imenih od 19. februarja 1929 Službene Novine št. 47/XXI. (Uradni list št. 110/26) le pravo zahtevati za svoje ime pravilnost, odnosno popravek vpisa ali izpiska iz matičnih knjig, če se ne sklada s predpisi VI. poglavja tega zakona.

Drugače pa je, če gre za vpis rojstva v matične knjige. V tem slučaju se mora rodbinsko ime vpisati po členu 25 skladno s pravili srbskega, hrvaškega in slovenskega pravopisa, če tudi bi se po členu 23 imelo sicer vpisati po starem pravopisu ali ime srbskega, hrvaškega in slovenskega izvora zoper pravila navedenih pravopisov.

Če bi pa detetov oče, odnosno oče njegove nezakonske matere pred vodjo matičnih knjig pismeno ali pred dvema pričama ustmeno na zapisnik izjavil, da ne odstopa od vpisa rodbinskega imena točno po predpisih člena 23 tega zakona, se mora vzeti to izjavo v poštev, vendar pa samo ob dokazani činjenici, da se je vpisovalo rodbinsko ime dotičnega rodu v poslednjih 60 letih v rojstno matico tako, kakor zahteva oče.

Naslov vabim, da na te predpise zakona o osebnih imenih opozori podrejene urade s pozivom, da jih striktno vpoštevajo in posebno izjemo od pravila § 25, 1. odstavek, ki je navedeno v predidóčem odstavku tega mojega razpisa in ki se doslovno vjema z besedilom § 25, 2. odstavek, kar najdoslovnejše izvajajo, to je, da dopuščajo vpis rodbinskega imena le na zahtevek zakonskega očeta, oziroma očeta nezakonske matere in nikogar drugega, da vpoštevajo le strogo po predpisu izdane izjave ter pri ugotavljanju 60-letne rabe rodbinskega imena, ki naj bi se vpisalo, le vpise v rojstno matico, ne pa tudi drugih dokumentov.«

Vsi župnijski uradi se o predležčem obveščajo z naročilom, da navedene predpise vpoštevajo in pri vpisovanju rodbinskih imen v matične knjige natančno izvajajo.

42.

Izpiski iz matičnih knjig zadevajoči Turške državljane.

Glasom razpisa ministrstva notranjih poslov od 29. aprila 1931, III., br. 13.616, je izdal ministrski svet Turške republike naredbo, s katero se nalaga vsem pristojnim oblastvom v republiki, da se točno vodi evidenca o smrti, ženitvi in možitvi vsakega poedinega tujega državljana, ki biva na področju Turške republike. V smislu te naredbe so (turške) oblasti dolžne vse gornje matične slučaje glede vsakega tujega državljana prijavljati konzulatu v republiki.

Z ozirom na to naredbo, ki se uporablja napram vsem tujcem brez razlike na njihovo narodno pripadnost, se imajo po nalogu ministrstva in po načelu reciprocitete vsi slučaji smrti, ženitve (možitve) in rojstva glede vsakega poedinega turškega državljana, ki bi se dogodil na našem področju, prijaviti pristojnemu konzulatu republike Turške.

Glede občevanja s temi turškimi zastopniki ostanejo, naravno, v veljavi zadevni splošni predpisi o občevanju s tujimi zastopstvi.

O predležčem se v svrhu ravnanja obveščajo vsi župnijski uradi lavanjske škofije.

43.

Zavarovalnina nadarbinskih poslopj.

Zavarovalnina za cerkve in nadarbinske stavbe naj se v prihodnje plačuje iz cerkvene imovine in stavi v cerkveni račun pod zaglavjem: Stroški za davke, druge dače in zavarovanja (III).

44.

Slovstvo.

Marijan Marolt, Umetnostni spomeniki Slovenije. III. Dekanija Celje. »Zgodovinsko društvo« je pravkar izdalo 1. zvezek topografije umetniških spomenikov Celjske dekanije. To delo je smatrati kot nadaljevanje sličnega dela rajnega dr. Stegenška, ki je opisal dekaniji Gornji grad in Kojnice. Polagoma pridejo na vrsto vse dekanije Lavantinske škofije.

Znamenito delo se najtopleje priporoča čč. duhovščini v zasebni nakup in v naročbo za župnijski arhiv. V drugem slučaju bi se naročnina mogla poravnati iz cerkvene blagajne. Za Celjsko dekanijo je naročba obvezna. — Cena temu I. zvezku je 50 Din. Člani »Zgodovinskega društva« ga dobijo po 35 Din.

Vaja v krščanski popolnosti. Španski spisal O. Alfonz Rodríguez, poslovenil O. Herman Vodenik, trapist.

Uprava »Glasnika Srca Jesusovega« se je lotila pogumne in hvaležne naloge, podati Slovcem celoten in neokrajšan prevod klasičnega in še danes, po preteku 300 let, najboljšega sistematičnega dela o krščanski askezi španskega jezuita, O. Alfonza Rodríguez, »Vaja v krščanski popolnosti«.

Prevod je oskrbel po španskem izvirniku rajhenburški trapist O. Herman Vodenik, ki zatrjuje v »Predgovoru«, da je prevajal skoraj dobesedno; gotovo iz spoštovanja do pisatelja, ki to obzirnost tudi zasluži. Prevod je zato mestoma manj slovenski, kot bi bil sicer.

O. Rodríguez D. J., ki je bil sam vse svoje življenje duhovni voditelj in je veljal med svojimi sodobniki za nedosežnega asketičnega pisatelja, podaja v tem svojem delu mojstrsko navodilo za nasledovanje Kristusa. Pa naj se tudi pisatelj v knjigi obrača izrecno in predvsem na redovništvo, navodila, ki jih podaja, veljajo pravtako tudi duhovnikom in laikom, ki so »lačni in žejni pravice«.

Asket dvajsetega stoletja bi nemara marsikaj drugače zapisal, drugače pojasnjeval in naobračal, kot je pred 300 leti zapisal O. Rodríguez, a navzlic posameznim nesodobnim zgledom in razjašnjevanjem je pisatelj še vedno na višku. Zagrabiti zna čitatelja s preprostim in jasnim podajanjem lepote krščanskega krepstnega življenja; njegovo živo prepričanje, kar potegne za seboj čitatelja, da se vpraša, zakaj odlašam, kako dolgo še bom odlašal s praktičnim krščanskim življenjem?

Celotno delo bo obsegalo tri knjige, vsaka s približno 400 strani velike osmerke. Izhaja pa v zaporednih snopičih, ki stanejo posamič Din 10.— Tako je omogočena naročitev »Vaje v kršč. popolnosti« tudi manj premožnim slojem.

Ne najdeš zlepa knjige, ki bi bolje služila redovniku in redovnici, duhovniku in laiku za duhovno berilo kot je Rodríguezova »Vaja v krščanski popolnosti«.

Zato se knjiga čč. gg. duhovnim sobratom toplo priporoča v lastno uporabo in v razlago vernemu ljudstvu. Gg. dušni pastirji naj ob primerni priliki tudi sami posamezne osebe, ki hrepenijo po popolnosti, opozorijo na to knjigo. Naroča se pri Upravi Glasnika Srca Jesusovega, Ljubljana, Zrinjskega c. 9.

»**Ordensdirektor**« se naziva n e m š k o glasilo za voditelje tretjerednikov in za duhovnike tretjerednike, ki že 25 let izhaja vsak drugi mesec v Innsbrucku na Tirolskem v založništvu »Tyrolia«. Vsebina posameznih številke je jako mnogovrstna in bogata. Pridige, nauki, nagovori, oz. načrti pridig, nauk in nagovorov za tretjerednike; poučni članki o vodstvu in organizaciji tretjeredniških družin; pregledno poročilo o sodobnem frančiškanskem slovstvu se vrstijo v številki za številko. Duhovniki tretjeredniki, ki iščejo zanimivega in dobrega gradiva za tretjeredniške skupščine, bodo našli v »Ordensdirektorju«, kar želijo. Naroča se pri tiskarni »Tyrolia«, Innsbruck.

45.

Osebna naznanila.

Imenovanja: Za prosinodalne eksaminatorje pri župnijskih izpitih so bili imenovani sledeči p. n. gg. profesorji bogoslovnega semenišča v Mariboru: Dr. Josip H o h n j e c, Dr. Anton J e h a r t, Dr. Jožef M i r t in Stanislav C a j n k a r.

Vsled bolezni p. n. g. dekana Jožefa J a n ž e k o v i č je bil imenovan za upravitelja dekanije Sv. Lenart v Slov. gor. p. n. g. Franc G o m i l š e k, duhovni svetnik in župnik pri Sv. Benediktu v Slov. goricah (1. maja 1931).

Z apostolskim pismom od 1. maja t. l. je sv. Oče Pij XI. imenoval p. n. g. Jožefa M i r t, ravnatelja kn. šk. dij. semenišča, za kanonika lavantinskega stolnega kapitlja; slovesno umeščenje je izvršil prevzv. g. knezoškof v mariborski stolnici dne 1. junija 1931. Novi stolni kanonik je bil obenem imenovan za kn. šk. konzistorialnega svetovalca in naddekana v naddekanatu ob Savinji.

Umešчени so bili čč. gospodje: Ivan A t e l š e k, dosedaj župnik v Stranica h za župnika v Braslovčah; Ignac B r v a r, kaplan v Slivnici pri Mariboru, za župnika na Bizeljskem; Anton S o m r e k, kaplan v Staremtrgu, za župnika pri Sv. Martinu v Slovenjgradu; Julij V a j d a, vikar v Konjicah, za župnika na Prihovi (1. maja) in Miloš Č a r f, provizor pri Sv. Joštu na Kozjaku, za župnika istotam (1. junija 1931).

V zagrebško nadškofijo je bil odpuščen č. g. Anton B o ž n a r, kaplan pri Sv. Barbari v Halozah (1. junija 1931).

Postavljeni so bili čč. gospodje: Alojz V r h n j a k, župnik pri Sv. Petru na Kronski gori, za soprovizorja župnije Št. Janž pri Dravogradu (1. aprila 1931); Franc R a m p r e, kaplan v Poljčanah, za provizorja v Zabukovju; Franc S l a n a, kaplan na Prihovi, za provizorja v Stranica h in Ivan Š o l i n c, kaplan (I) v Slov. Bistrici, za provizorja istotam (1. maja 1931).

Prestavljeni so bili čč. gg. kaplani: Anton B a b i č iz Št. Ilja v Slov. gor. v Poljčane, Anton B o š t e l e iz Trbovelj (III.) k Sv. Benediktu v Slov. gor., Jožef L u ž e v i č iz Vidma v Slivnico pri Mariboru, Anton R a d a n o v i č iz Sv. Antona v Slov. gor. v Zreče in Anton R a v š l od Sv. Benedikta v Slov. gor. v Št. Ilj v Slov. gor. (1. maja 1931).

Nastavljeni so bili čč. gg.: Franc G l a v n i k, provizor na Bizeljskem, za kaplana na Vidmu; Štefan H o r v a t, vicarius adiutor pri Sv. Martinu pri Slovenjgradu, za kaplana v Staremtrgu (1. maja 1931); Janez E v a n g. Z a j c, salezijanski duhovnik na Radni, za II. kaplana v Sevnici ob Savi (1. junija 1931).

Resignirala sta: P. n. g. častni kanonik, konzistorijalni svetnik in župnik Jožef C e r j a k na župnijo Slov. Bistrica ter p. n. g. Anton M o j ž i š e k na župnijo Št. Janž pri Dravogradu.

V stalni pokoj so stopili p. n. gg.: Karl K u m e r, duh. svetnik in župnik na Prihovi; Ivan L e n a r t, zlatomašnik, častni kanonik, duh. svetnik in nadžupnik pri Sv. Martinu pri Slovenjgradu; Martin M e d v e d, duh. svetnik in župnik v Braslovčah ter Matija S t o k l a s, župnik v Zabukovju (s 1. majem 1931).

Začasno nezasedeno ostane mesto vikarja v Konjicah, oziroma kaplana na Prihovi, Bizeljskem, pri Sv. Martinu pri Slovenjgradu, v Slov. Bistrici (I), Trbovljah (III) in pri Sv. Antonu v Slov. goricah.

Umrli je č. g. semeniški duhovnik Jožef O b e r ž a n dne 16. aprila t. l. v Loki pri Zidanem mostu. R. L. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 20. junija 1931.